

Nationerne, ere de smaa Stater ogsaa med til at danne den offentlige Mening i Europa, og jeg tror, at det var til stor Skade for vort lille Lands Tilværelse, om vi undlod at give Møde, saa meget mere, som det dog maa indrømmes, at, kan Voldgift vinde Magt i Europa, vil ingen have mere Nytte deraf end de smaa Stater. Derfor har jeg været med til at stille Forslag om at bevilge en Sum dertil for at sikre os, at vor danske Rigsdag hvert Aar kunde have i det mindste et Par Medlemmer til Stede ved disse Konferencer; men det er rigtignok mit Haab, at flere og flere af vore Kolleger ville slutte sig til Tanken og af sig selv deltage dert, og det er mit Ønske, at ogsaa Mænd af Højre vil give Møde, idet der jo ogsaa inden for Højre maa være et stærkt Ønske om at affstaa Krigene lidt efter lidt og de vilde da sikkert komme til den Overbevisning, at dette er dog til sidst Vejen at gaa her i Europa. Der er naturligvis som sagt ingen der kan forlange, at de Mænd af Stormagternes Parlamentsmedlemmer, som inderlig slutte sig til Tanken om Voldgift, hjemme skulde stille Forslag om Afvæbning i deres respektive Lande, det vilde kun staa Sagen. Saa længe Forholdet er, som det er i Europa, er det nødvendigt for ethvert Land at følge med i Røstningerne; men gennem Udviklingen af Tanken om Voldgift, vil der efterhaanden vokse en offentlig Mening frem, som af sig selv vil tilintetgøre Røstningerne og umuliggøre Krigene, saa meget mere som der jo ikke er Spørgsmaal om, at der efterhaanden paa disse Konferencer ogsaa vil udveksles Tanker mellem Nationernes Repræsentanter om muligt at affstaa de Vaand, som hindre Samsærdsel og Samvirken paa det økonomiske og aandelige Omraade. Efterhaanden ville Hindringerne falde, og Krigene ville umuliggøres. Vi have i den sidste Tid set, at man paa en vis Maade alt er begyndt at slaa ind paa den Vej, i det mindste medlem de 3 Stormagter, som danne Triple-

alliancen; de paa en Maade have gjort det første Skridt, de have paa en vis Maade brudt med Bøsthytteljestolden og have udviklet Samvirkingen og Samsærdjelen paa de sociale Omraader. Følgen vil være, at Krigene mellem dem vil blive en Umulighed. Efterhaanden ville flere Stater slutte sig dertil. Dette vil fremmes ved de interparlamentariske Konferencer, og man vil der ved vanskeliggøre Krigens Mulighed. Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til Tingets Bevillige; og samtidig skal jeg opfordre mine ærede her tilstedeværende Kolleger, saavel af Højre som af Venstre, til om muligt at tage Del i den næste interparlamentariske Konference, som skal afholdes i August Maaned i Bern.

Juslitsministeren (Melleman):

Jeg vil blot bemærke, at jeg ikke skal indlade mig paa det Spørgsmaal, hvorvidt disse Konferencer ere til Nytte eller ikke. Her er ikke Spørgsmaal om, hvorvidt det er ønskeligt, at Medlemmer af de lovgivende Forsamlinger besøge disse Konferencer eller ej; men her er Spørgsmaal om det skal ske paa offentlig Bekostning eller paa vedkommendes egen Bekostning, og jeg vil tillade mig at bemærke over for den ærede sidste Talers Ytringer, at saa vidt jeg ved, er der ikke noget Land, som giver Benge dertil, undtagen Norge; det er vistnok den eneste Stat. Naar alle andre Stater sende Rigsdagsmænd, er det paa deres egen Regning. Jeg vil endelig ogsaa kun minde om, at netop den ærede sidste Talers Ytringer viste, at det er en Sag, som har Konsekvenser; thi han antydede netop, at det er ikke en Bevilling, vi ville slippe med for i Aar, men at det bliver en permanent Bevilling, som hvert Aar kommer igen.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Ændringsforslag uden for Ændringsforslagslisten under Nr. 4 til § 26 af Blem, Rvist, Bjerre, Bønløkke, S. C. Christensen, Rosager, S. Sørensens, Trier, Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds), Bluhme, Falkenskjærne, Plesner, Nyholm, Nøhr, Nielsen-Grøn, Lauridsen, Dalsgaard og L. Pedersen:

Foran „I Udenrigsministeriet“ indstyes:

„I. Udenrigsministeriet vedkommende:

Til Danmarks Deltagelse i den interparlamentariske Konference og Verdensfredskongressen i Bern i Sommeren 1892, som Rejseunderstøttelser til delegerede, valgte af Rigsdagens to Afdelinger

3,000 Kr.“

De øvrige Nomertal rettes efter Afstemningen.